

mint amikor a fogyasztás-
mérő túlpörög, túl-sok-
túl-kevés, bódít és zavar.

Josephine

Mama mosónő volt, papa vaudeville dobos,
én pedig Fullasztó Majom, így hívtak a kórusban.
Ojjé, King Kong és banánlevél-szoknyácska!

Baker-bőrömet hiába krémeztem, hogy
elhalványítsam a csúfolódók dühét.
A Park Avenue-n cselédajtón slisszantam át

tízdolláros pink rókabundában.
Kubában nem engedtek be a Nacionalba,
felhólyagzott az Ave Maria.

Kátrányplafont kapott az utca,
nyújtóznom kellett, hogy tollas fejdíszemmel
simogassam a feketébe olvadó csillárokat.

Franciábban, mint a franciák, de Gaulle-lal jártam
a Champs-Élysées-t, és ezt dudorásztam: *Si j'étais
blanche*. Csúcs és Vénusz, mint valami
strasz, beragyogtam az Olympiát.

Harcos Bálint

Széria

21

Véget ért –

De: végső?

„Nem volt több lépcső.”

Itt, a léptekért –

Az urak
kifújni se magukat –

[fent ácsorgás, értetlenül]

„Hogyan tovább?” *[De ő meg]*

„Csak ennyi volt?” *[leül]*

„Helyet az újabb érkezőknek...!”

[és]

„A keretezés...”

[kiválaszt egyet a rációk közül.]

22

Nap.

A tenger egy lap.
Az ég: félgömb.

[„Szélcsőnd?!”]

Árnyékok: *volna*.

Itt. Magadra hagy.
Magára maradt forma

vagy.

23

A tengernél: a formák.

Forma, formát, formai
stb.

„A Napot...”
[festett?]

Testek.
Alakok.
A tér foglyai.

Szél, víz a Napba forr át –

[Követ, vasat kimar.]

Semmi-senki-vihar.

